Месечни извештај

Хуманитарна

Организација

СРБИ ЗА СРБЕ

Март, 2011

www.srbizasrbe.org

Извештај бр. 3

Писмо донаторима

Поштовани донатори, чланови и пријатељи,

Још један успешан и акцијама богат месец је за нама. Активни су били сви огранци наше организације, а посебан акценат стављамо на наш ново-основани огранак у Швајцарској. Активности у марту су биле изузетно разноврсне и нису се сводиле искључиво на нашу основну делатност – помоћи вишедетним породицама- већ су имале и едукативно-забавни карактер. Пројекција, журка, поклоничка путовања и сабор су само употпунили наше овомесечне хуманитарне делатности.

Месец март започињемо главним догађајем, чија припрема је и обележила претходни период. Прва хуманитарна журка је организована од стране нашег швајцарског огранка у Цириху у дискотеци „Цил“. Журка је протекла у најбољем могућем реду, сви присутни су се лепо провели, а поред доброг провода и музике прикупљено је и 1.910 швајцарских франака. Изузетан успех остварен од стране нашег најмлађег огранка, свакако представља добар основ за будуће акције сличног типа на истом подручју.

Недуго након журке у Цириху на ред ступа наш аустријски огранак са пројекцијом потресног филма „Срби народ који нестаје“ у црквеном дому Храма Светог Саве у Бечу. Презентација је имала за циљ буђење свести српског народа у дијаспори о погубним последицама нестајања српског народа. Истовремено овај скуп је искоришћен за краће упознавање присутних о раду наше организације. У најави је још неколико пројекција истог филма, широм Аустрије и Швајцарске.

Овог месеца смо у више наврата обилазили породицу Атанасковић из Винче. Након детаљног сагледавања ситуације и упознавања са проблемима са којима се суочава ова породица, успели смо да обезбедимо неколико пакета обуће, одеће, хигијенских средстава и основних животних намирница. Од конкретних ствари успели смо да им обезбедимо шпорет на дрва и оспособимо половну веш машину.

Средином марта нас је обрадовала и вест о званичној регистрацији нашег огранка у Швајцарској. Упорношћу наших чланова, од сада ће заинтересовани донатори моћи много једноставније да пошаљу своје донације онима којима је помоћ најпотребнија.

Чланови организације из Чикага искористили су своје слободно време за ново поклоничко путовање, приликом ког су на дан смрти нашег великог научника Михајла Пупина посетили његов гроб и одали почаст једном од највећих умова нашег рода.

Одржан је и други по реду Сабор српских удружења, на ком су поред наше организације учествовала још и браћа из хуманитарне организације „Немањићи-Тићино“, Задужбине, СПОЈИ, Радости моја и Српске платформе. Кроз дружење и конструктивне састанке разговарало се о унапређењу сарадње и координацији будућих акција на различитим пољима.

Поред новчаних донација које су овог месеца достигле импресивних **4.000€**, примили смо донације у виду књига од стране пријатеља организације (у склопу нашег пројекта едукације српске деце) и робни пакет од стране Руске Православне Цркве у Бечу.

Крај месеца смо крунисали акцијом у крајевима једне од првих организованих српских држава, односно посетама породицама у Рашкој области. У сарадњи са братством манастира Ђурђеви Ступови, посећено је и помогнуто пет породица. Разноврсна помоћ у виду пакета одеће, играчака, беле технике, оваца и санитарног материјала износила је око 130.000,00 динара. Изузетно је битно напоменути да смо се после дужег одсуства коначно опет појавили у пределима Рашке, која ће од сада опет представљати неизоставну ставку у даљим акцијама организације.

Почетак пролећа и долазак лепог времена аутоматски значи и повећане теренске активности наше организације. Велики планови су пред нама, али и велики изазови. Уз Божију помоћ и свесрдну помоћ Вас донатора и пријатеља организације, надамо се да ћемо наставити у истом ритму, а све у циљу унапређења услова живота наше браће и сестара благословених бројним потомством.

С поштовањем,
Скупштина организације

Срби за Србе у Рашкој

У петак, 18.03.2011. двочлана екипа Хуманитарне Организације Срби за Србе запутила се пут Рашке области, како би реализовала прву велику хуманитарну акцију на територији прве српске државе. У склопу акције помогнуто је 5 породица а помоћ се огледала у следећем:

1 торба играчака,
3 торбе гардеробе,
2 веш машине и 2 фрижидера – 81.000 дин.
3 јагњета – 23.000 дин.
материјал за изградњу купатила - 25.000 дин.,
који ћемо купити у Београду и проследити у Рашку. Укупно је потрошено 109.020 + 25.000 РСД а целокупну акцију финансирала је Хуманитарна организација Срби за Србе - САД.

У Новом Пазару сачекао нас је наш велики пријатељ Протосинђел Герасим , игуман манастира Ђурђеви Ступови, иначе убедљиво најзаслужнија особа за успех наше хуманитарне акције. Са њим смо се запутили у манастир у коме смо иначе добили благослов за акцију и смештај. Приликом акције имали смо сву неопходну помоћ од стране братства и пријатеља ове наше светиње. У манастиру смо се распаковали, припремили све за сутрашњу акцију и разговарали са Оцем Герасимом о ситуацији у којој се налази српски живаљ у овом делу Србије.

У суботу 19.03.2011. после јутарње службе помолили смо се Богу и светом Симеону Мироточивом и кренули у нову акцију: помоћи онима којима је помоћ више него неопходна, а испоставило се да је реч помоћ тотално непозната именица социјално угроженом становништву Рашке области. Превоз нам је обезбедио ко други до Отац Герасим уз помоћ пријатеља манастира из околине Новог Пазара, а од ове акције и пријатеља наше организације. Њихово теренско возило је заиста нешто без чега не бисмо могли да дођемо до породица које смо планирали.

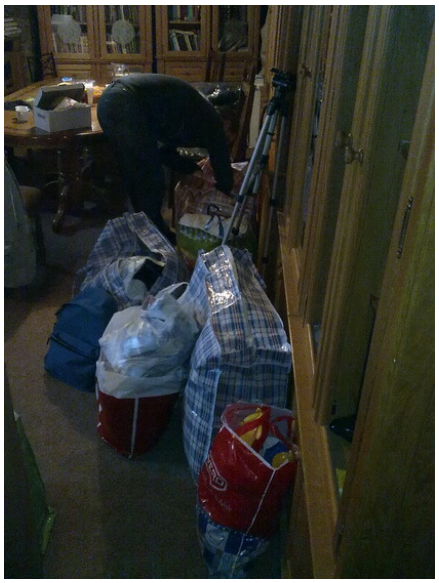

Торбе са играчкама и гардеробом које смо донели

У подне, по невероватно лошем путу, стижемо у село Тушимље, познато по Манастиру Светог Вазнесења Господњег, недалеко од Новог Пазара. **У Тушимљу живи породица Јајић, Желимир и Бранка са троје деце Јорданом (21), Момиром (19), Миланком (17)** док се најстарија кћерка удала и отишла. Момир понекада надничи са оцем и то су једина примања ове породице, Миланко иде у школу, 5 километара по блату до аутобуса сваки дан, а најстарији, Јордан, има здравствених проблема са јетром и у тренутку посете

Срби за Србе у Рашкој

налазио се у болници. Јајићи имају 7 оваца, козу и кокошке,а животиње не продају већ користе за сопствене потребе. Кућа у којој су Јајићи до скора живели буквално личи на шталу са сламеним кровом, а они надљудским напорима праве нову одмах испод. Покућство им је у лошем стању. Кроз разговор закључили смо да је Јајићима најбоље узети стоку како би узгајањем поправили своју ситуацију, и узели смо им 3 јагњета (2 овце и једног овна).

Кућа породице Јајић

СЗС са породицом Јајић

Из Тушимља отишли смо пут Ковачева до породице **Полексић. Мајка Горица живи са троје деце Сашом (18), Стефаном (15) и Слађаном (5).** Супруг јој се недавно упокојио трагичним случајем а брат јој је погинуо на Косову за време рата, тако да ова породица има јако тешку причу. Бригу о 2 краве, кокошкама и целокупном домаћинству преузима Саша, јако фин и скроман момак коме су у току наше посете очи биле пуне суза. Саша није могао да поверује да је дошао неко из тамо неког Београда да их обиђе и помогне им, јер, како вели, за њих никада нико ништа није учинио. Инсистирали смо да им нешто купимо али су били толико скромни да нису хтели ништа. Довољно им је било што смо их обишли. Међутим ушли смо у кућу, у којој живе као подстанари, видели да им фале веш машина и фрижидер и то смо им овога пута купили.

СЗС и породица Полексић

Кућа породице Полексић

Срби за Србе у Рашкој

У месту Љуљац видели смо наше старе знанце, **породицу Костовић**, помагану већ 2 пута. Драги и Радованка Костовић имају 7 деце: Марину (16), Милоша (15), Весну (12), Радицу (11), Миљана (4), Тању (2) и Ивана (1). Ова породица се материјално доста поправила од наше прве посете и сада имају 3 краве, живину, свиње, обрађују доста земље и солидно живе. Прошлог месеца отказала им је веш машина и ми смо се одлучили да им купимо нову. Породица није имала више никакве захтеве.

Део Костовића на окупу

Пут нас поново води у место Ковачево где обилазимо **Милошевић Миланка (26),** момка са јако тешком животном причом. Од упокојења родитеља, када је имао свега 5 година, остаје да живи сам са болесном баком и свакодневним проблемима. Миланко се сам бори кроз живот радећи све што може да се ради, састављајући једва крај са крајем. Јака воља и упорност нису му дозволили да остави баку и имање и оде пут града и бољег живота, па му је зато Бог подарио добре комшије који му помажу у неретким ситуацијама. Скоро се срушио и стари пољски тоалет па Миланко има и једну муку више. Обећали смо му помоћ у изградњи купатила које ће урадити он са комшијама, јер без икаквог купатила стварно није могућ живот, а са новим купатилом Миланко ће моћи да се ожени и створи породицу, што му од свег срца желимо. Све потребно за једно скромно купатило купићемо у Београду и послаћемо Миланку, а за те потребе издвојили смо суму од 25.000 динара.

Бојан Илић, члан СЗС, са Миланком Милошевићем и његовим братанцима

У самом предграђу Новог Пазара, на Дежевском путу, обилазимо последњу породицу у овој акцији,а коју смо обишли једном пре неколико година, **породицу Милетић. Миломир и Миланка са седморо деце**: Наташом (21), Надицом (19), Весном (18), Станком (14), Душицом (13), Марком (10) и Мартином (1). Наташа и Станка су удате и Станка има дете, па сви заједно живе у кући коју изнајмљују за 60 евра месечно. Нико нема сталан посао, већ надниче и тешко преживљавају. Свесрдно им помаже и братство Манастира колико је у могућности. На све молбе породице Милетић држава је остала оглушена. Оно што им је тренутно било најпотребније је фрижидер, и то смо им овога пута обезбедили.

Ова прва акција у Рашкој области оставила је пуно утисака о тешком животу наше браће и сестара и невероватном немару државе Србије о Србима са овог подручја. Још ако се дода константна међу-етничка напетост која постоји, јасно је да опстанак нашег народа на просторима прве српске државе ни мало није лак. Ми ћемо наставити да помажемо и даље браћу и сестре са ових простора колико год је то у нашој моћи, чинећи богоугодна дела и пратећи пут Светосавља. Искористићемо ову прилику да се још једном захвалимо Оцу Герасиму, братству Манастира Ђурђеви Ступови, нашем пријатељу Ивану из Новог Пазара и свима онима који су омогућили да ова акција буде успешно спроведена.

Са вером у Бога, Бојан Илић и Михаило Макањић

Братски састанак

У суботу 12. и у недељу 13. марта 2011. године, одржан је други по реду Сабор српских удружења средње Европе у Инсбруку, чији је домаћин овом приликом била Српска Православна Омладина Инсбрук - СПО(Ј)И. У саборном окупљању учествовало је укупно пет удружења из Словеније, Аустрије и Швајцарске, а са великим задовољством истичемо да су нам се придружили и чланови удружења «Радости моја» из Немачке. Учеснике Сабора пут је прво одвео на гроб велике пријатељице српског народа, Аустријанке Диане Будисављевић, где су присутни имали прилику да јој полагањем венца одају пошту и боље се упознају са великим делом, спашавањем 12.000 српске деце из концентрационих логора у НДХ током другог Светског рата. Радни део Сабора започео је анализом заједничких акција реализованих у периоду након првог сабрања, које је одржано у Бечу прошле године, при чему су кроз конструктиван дијалог извучена позитивна и негативна искуства из досадашњих активности од којих издвајамо следеће:

1. одлазак на комеморативни скуп жртвама концентрационог логора Јадовно и обнова спомен плоче на Шарановој јами
2. заједничке хуманитарне акције у Крајини и на Косову и Метохији, приликом којих је испоручена помоћ у вредности од 6.100 евра
3. заједничка пројекција документарног филма «Срби – народ који нестаје» која је одржана у Љубљани, Инсбруку и Бечу

На основу наведених активности учвршћена је сарадња и израђен радни план за наредну годину који предвиђа низ заједничких акција на пољу хуманитарног, друштвеног и просветног рада, а који обухвата хуманитарне акције на простору бивше Југославије, као и заједничка путовања, предавања, пројекције филмова и друге друштвене активности, које сведоче о зрелости присутних када је реч о суочавању са друштвеним изазовима.

Усвојено је и неколико техничких начела у сврхи јачања веза између удружења као што је заједничко ангажовање у издавачком подухвату Српске Православне Омладине Инсбрук - СПО(Ј)И, која на Цвети ове године покреће часопис под именом **«СПОЈИ!»**, а који ће бити прожет порукама свих братских удружења, при чему ће целокупан приход од продаје часописа ићи у заједничке и појединачне хуманитарне акције присутних удружења.

Поред заједничког учешћа у часопису, договорен је и заједнички наступ на виртуалној друштвеној мрежи *Facebook,* где је отворена група под називом «Сабор српских удружења», која ће служити промоцији заједништва и сарадње у српском народу на примеру овог Сабора.

Са овом идејом желимо да подстакнемо и осталу српску браћу и сестре у српским земљама и расејању да се организују и умреже на сличним или истим принципима и да саборношћу и својим заједничким делима унапреде рад на свим пољима која су кључна за опстанак нашег народа на вековним огњиштима и за очување националног идентитета у расејању.

Ово је уједно и позив српској омладини да прати рад на нашим интернет презентацијама и да се у својој држави прикључи једном од постојећих удружења, како би љубав према сопственом народу и Отаџбини показали на делу.

Финансијски извештај

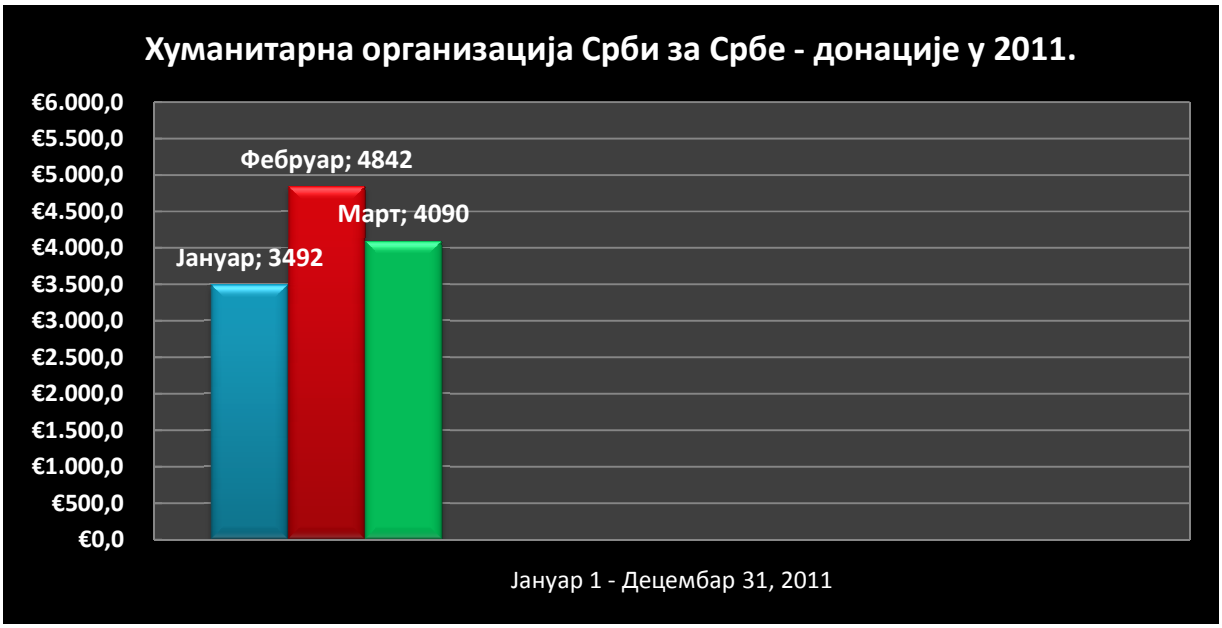

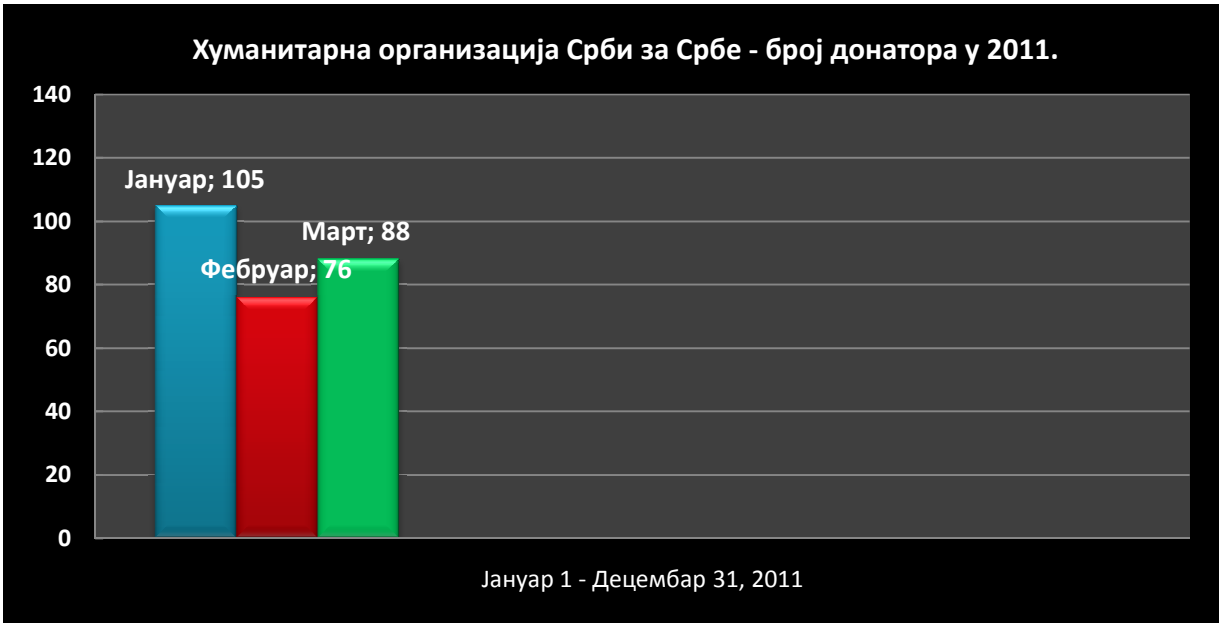

Велики Боже Истине и Правде
Који ме диже из гнуснога кала
У крви огањ у руци мач даде
И рече: "Пркоси вихорима зала!"

Боже који си у простор бескрајни
Дао ми свијет који не зна нико
У душу моју унио луч сјајни
И на болове ме и страдања свик'о...

Дај ми у срцу кап твоје милости
И стишај буру подивљале ђуди:
Да могу праштат гоњења и злости
И цио свијет пригрлит на груди....

Алекса Шантић - Молитва

Хуманитарна организација Срби за Србе

http://www.srbizasrbe.org

ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!

Charity organization Serbs for Serbs

http://www.serbsforserbs.org

CHILDREN ARE OUR FUTURE!